11 Μαΐου 2014

Εις μνημόσυνο πατρός Ζήνωνα Νικολάου

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Στις 11 Μαΐου 1983 κοιμήθηκε ένας ευσεβής Λευίτης, ο πατήρ Ζήνων Νικολάου, ιερέας του χωριού Κλήρου, ο ιερέας που με εκκλησίασε όταν ήμουν οκτώ ημερών,

που με σαράντισε όταν ήμουν σαράντα ημερών και μετέπειτα για πολλά χρόνια με κοινωνούσε με το σώμα και το αίμα του Κυρίου και Θεού ημών Ιησού Χριστού.

Γι’ αυτό θέλω να κάνω ένα διαφορετικό μνημόσυνο στην ιερή μνήμη του μακαριστού πατέρα Ζήνωνα Νικολάου, που υπήρξε ο πρώτος πνευματικός μου πατέρας και καθοδηγητής, καταθέτοντας τα πιο κάτω με βάση πληροφορίες που ζήτησα και πήρα από την οικογένεια του, από διάφορους χωριανούς και από το σεβαστό και αγαπητό μου δάσκαλο και χωριανό κ. Μίκη Γεωργίου. Τους ευχαριστώ όλους, γιατί με βοήθησαν να σκιαγραφήσω καλύτερα τον αξιομνημόνευτο πρώτο πνευματικό μου πατέρα, ιερέα Ζήνωνα Νικολάου.

Ο πατήρ Ζήνων γεννήθηκε στο χωριό Γούρρι της επαρχίας Λευκωσίας στις 10 Φεβρουαρίου 1922 από γονείς ενάρετους και ευσεβείς. Τα πρώτα του γράμματα τα έμαθε στο χωριό του.

Με την ίδρυση Ιερατικής Σχολής στη Λευκωσία εγγράφεται στην Ιερατική Σχολή «Απόστολος Βαρνάβας», λαμβάνει τον πρώτο βαθμό της ιεροσύνης χειροτονούμενος διάκονος στον ιερό ναό της Παναγίας Ευαγγελίστριας στο Γερόλακκο. Το 1956 έλαβε το δεύτερο βαθμό της ιεροσύνης, χειροτονούμενος ιερέας στο παρεκκλήσιο Αποστόλου Βαρνάβα της Ιερατικής Σχολής.

Μετά την αποφοίτησή του από την Ιερατική Σχολή τοποθετήθηκε από το μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Μακάριο Γ’ για ένα μικρό χρονικό διάστημα εφημέριος στον ιερό ναό του Αγίου Κασσιανού στη Λευκωσία, υπηρετώντας με ζήλο και θρησκευτική ευλάβεια.

Μετά το θάνατο του μακαριστού ιερέως του χωριού Κλήρου Παπακυριάκου Κωνσταντούδια μετετέθη στην εκκλησία της Παναγίας στην Κλήρου, όπου η θεία χάρις ευδόκησε ο παπα-Ζήνωνας να διακονήσει για εικοσιπέντε συναπτά έτη με περισσή αγάπη και αφοσίωση τον περιούσιο λαό του Θεού, που η εκκλησία του εμπιστεύθηκε.

Πολλά χαρίσματα και αρετές κοσμούσαν τον παπά – Ζήνωνα. Φιλακόλουθος τελούσε ανελλιπώς όλες τις ιερές ακολουθίες και τα μυστήρια της εκκλησίας. Με τη φωνή του τη δυνατή και βροντερή που ακουγόταν σε κάθε γωνιά της εκκλησίας, έμελπε το εκκλησίασμα. Χαρακτηριστικά, ακόμη, γνωρίσματά του ήταν το ύφος και η ιεροπρέπειά του. Με το ιερατικό του ύφος έγινε μαγνήτης τους ανθρώπους. Και με την αυστηρότητά του επιβαλλόταν, όταν η ανάγκη το απαιτούσε, σε όποιους είχαν την κακή συνήθεια να μιλούν στην εκκλησία και να αποσπούν την προσοχή των πιστών.

Ο παπα–Ζήνωνας, γνώριζε άριστα το τυπικό της εκκλησίας μας και καθοδηγούσε τους ψάλτες, όποτε αυτό χρειαζόταν.

Διακρινόταν όχι μόνο στα θρησκευτικά του καθήκοντα, αλλά και στο κοινωνικό του έργο. Βοηθούσε τους κατοίκους στις γεωργικές τους ασχολίες, όπως το κλάδεμα των αμπελιών και το μπόλιασμα των δέντρων, αλλά και στις δύσκολες στιγμές τους ερχόταν αρωγός και παρήγορος.

Γι’ αυτό ήταν ιδιαίτερα αγαπητός και έχαιρε σεβασμού και εκτίμησης από όλους. Ήταν προσωπικότητα ήρεμη, αλλά και επιβλητική συνάμα και άφησε μνήμη αγαθή. Στον οικογενειακό του βίο με τη γυναίκα του Κυριακή ευτύχησε να δει τις τρεις του θυγατέρες αποκατεστημένες και να χαρεί επτά εγγόνια.

Σήμερα επέτειο της κοιμήσεώς σου, σεβαστέ μου γέροντα, απευθύνομαι σε σένα και σου εξομολογούμαι: αυτό που εγώ είμαι σήμερα το οφείλω σε εσένα!

Ως μικρό παιδί, μπαίνοντας στο ιερό και βλέποντας τον τρόπο που τελούσες την αναίμακτη Θεία Ευχαριστία, έπλαθα όνειρα να καταστώ και εγώ κάποτε άξιος να τελέσω τη Θεία Ευχαριστία.

Γέροντα, με όσα μου πρόσφερες κάθε Κυριακή στο Κατηχητικό έσπειρες στην ψυχή μου τον πόθο της ιεροσύνης, τον οποίο και ακολούθησα.

Μέχρι της τελευταίας μου πνοής στον ιερό θυσιαστήριο θα σε μνημονεύω.

Καλή Ανάσταση.

πρωτ. Κωνσταντίνος Βασιλείου

Πηγή: churchofcyprus.org.cy